

בי"ט מיליון

מיבצע פירסום

מבצע פריצת הגדר והרחבת ההתנחלות היה מיועד מלכתחילה לשמש כמיבצע פרסומי והמתנחלים דאגו להעביר את העיתונאים לאזור. כמה עיתונאים נצלו את הדחפור כדי לקבל טרמפ.

עבודה של יותר מ-1000 לובשי המדים, את כלי-הרכב הרבים שהגיעו למקום, את שעות הטיסה של מסוק האלוף, שאחרי-כך גם הוביל את מנהיגי עופרה לפגישה עם שר-הביטחון בתל-אביב והחזירם לעופר רה, ואת עלות הכלים הכבדים שהביא צה"ל כדי להרוס את המיבנים שהקימו המתנחלים, מראה, כי פרשת עופרה עלתה בין 15 ל-20 מיליוני לירות, ממש כפי שעלתה למחרת היום הצגת יחסי-הציבור הדומה של מתנחלי תקוע, שהרחיבו ב- אותו אופן את ההתנחלות שלהם, וממש כפי שיעלו בעתיד הקרוב מיבצעי הפינוי של פרוצייה-הגדר הנוספים.

כויות לסילוק עיתונאים גם בשוב אורחי. עד שהגיעו אנשי מישמר-הגבול היתה השעה שתיים-עשרה בצהריים. העיתונאים כבר הספיקו להתפורר בין הבתים ולנועל את עצמם מבפנים. מיספר החיילים ושוטרי רי מישמר-הגבול היה יותר מאלף. בינתיים כבר התמקמו המתנחלים על הרכס, והפכו אותו כמעט לישוב-קבע, עם בית-כנסת, בית-ילדים ומיטבח.

דובר מישרד-הביטחון, דני ויינריך, סירב להשיב על השאלה כמה עלה מיבצע הפינוי של מתנחלי עופרה, אולם יושב זהיר, הכולל בתוכו את ימי ה-

חיל - נגד מי אחרי שזאת את גדרות-החיל המקיפות את התנחלות עופרה, פרשו המתנחלים גדרות-חיל סביב עופרה המור-חבת, אשר כללה את השטח שהופקע עליהם. אחרי שהתפנו פרקו החיילים את הגדר.

תחרות

בין-תנועתית

אין ספק שאילו היה מתחיל האלוף לוי את פעולת הפינוי שלו מייד כש-פרצו המתנחלים את הגדר, ולא פונה לבזוז ארבע שעות יקרות על עיתונאים, היו הכוחות קטנים הרבה יותר וההוצאות קטנות במיליונים רבים.

כמעט כולם הרוויחו, המתנחלים זכו ב- מסע יחסי-הציבור, שהיה כוונת המיבצע כולו. העיתונאים צילמו, על אפס והמתם של מפקדי צה"ל, החיילים השתופו כמעט יום שלם בשמש הסתיווית. רק תקציב צה"ל יצא בהפסד.

אולם מיליוני הלירות שיצאו מקופת-המדינה לא בזבזו לשווא. אנשי ההתנחלויות צריכים היו להוכיח לממשלה ולציבור, כי כוחם עדיין במונתיהם, וכי הם יכולים להעסיק את צה"ל בפעולות מסוג זה השכם והערב.

היה עליהם לתמוך בניציגיהם בממשלה, בראשם זבולון המל ואריק שרון, כדי לחזק את ידיהם בהצבעה שתיערך ב- שבוע הבא בנושא הפקעת אדמות ערבים פרטיות ליש הגדלת שטח ההתנחלויות. הגדלת שיטחה של עופרה, שעדיין לא הצליחה ליישב את כל השטח שהוקצה לה באופן חוקי, ואת הגדלת שיטחי ההתנחלויות האחרות הנאנקות תחת מצבת כוח-האדם הלקויה שלהם.

אך היתה להם סיבה נוספת, לא פחות חשובה, אשר הצדיקה את בזבוז הכסף הציבורי. מתנחלי עופרה, השייכים כולם לאגף האקטיביסטי של גוש-אמונים, ידעו, כי ימים אחדים אחרי מיבצע-הראווה של הם עומד להתקיים כנס הייסוד של התנועה החדשה, תנועת התחייה (ראו עמודים 48-49). ראשי גוש-אמונים, ביניהם חנן פורת, הרב אליעזר וולדמן ושר-החוק של הגוש, גרשון שפט, פרושו ממנו והציטרפו אל יובל נאמן וגאולה כהן.

על פני השטח נדמה כי גוש-אמונים הוא הזרוע המיבצעית של המיפלגה הפרי ליטית החדשה - התחייה. אולם התחרות היא עזה וקשה בין הגוש שהתרוקן מ- מנהיגים ומחיילים רבים לבין המיפלגה החדשה שהוקמה בסערה ובהתרגשות רבה. גוש-אמונים ומעוזו עופרה היו מוכי רחים להוכיח לכל ה"בוגדים" שעברו ל- תחייה, שהם פעילים לא פחות מהם בפעולות הפגנתיות הזוכות בסיקור בעיתון גים. ולשם כך 15 מיליון לירות, בעיקר אם הן באות מהקופה הציבורית, הן מחזיר זול יותר.

הגנרל

אשר היה ממונה על בזיון הפינוי, אלוף פיקוד-המרכז האלוף משה (מוישה וחצי") לוי, ביזבז ארבע שעות יקרות במידוף הפרטי שאותו ערך אחר העיתונאים. עד שנדמה היה לו שאין עיתונים הצליחו להתבסס בשטח.

בית-כנסת

המיבנה הראשון שהוקם על-ידי המתנחלים בשטח החדש שלהם, היה אוהל ענק שיועד לבית-כנסת. בבוד חיילים עסוקים עם בתוך המיבנה כל חברי עופרה וערכו בו שעור בתורה.

עד לשעה תשע בבוקר כבר היתה דרך ציי-סלולה, אוהל ענק הוקם, וגשים, יל-דים וכמה מבוגרים נראו במעלה ההר כשהם נושאים על גבם סלילי גדר-חיל, כדי לקבוע את הגבול החדש של עופרה, וחלקי צריפים, כדי לקבוע עובדות בש-טח. מכונית רנו צבאית ובה שני קצינים הגיעה למקום. הם התקרבו לעבר ההתנחלות החדשה, אמדו במבטם את כמה עשרות המתנחלים, ומיהרו להסתלק מ- המקום. הילדים צהלו: "הם, הלכו, לא יהיו מכות עם אבא ואמא".

אבל אבא ואמא הכירו את התסריט בעל-פה ונשאו עיניהם לשמיים, הפעם לא לאלוהים אלא למסוק שהיה אמור לה-ביא את אלוף הפיקוד או את מפקד יור-דה ושומרון. לא עבר זמן רב, ובמרחק של כמה מטרים מההתנחלות החדשה נחת ההליקופטר. אלוף פיקוד-המרכז, ה-אלוף משה (מוישה וחצי") לוי, ירד ממנו. הוא עשה דרכו הישר אל עשרות העיתונאים, הצלמים והשדרים, כשהוא מתעלם מהמתנחלים שבירכו אותו מכל עבר ורצו אליו עם מגשי קפה ועוגות. "אני מבין שבלי צו לא תסתלקו מה-מקום?" שאל לוי. התשובה היתה ברורה מאליה. "טוב, אז נביא צו".

עד שאחד הקצינים שליוו את לוי ירד במורד הגיבעה למימשל להביא צו, ועד שהצו הגיע, חלפה שעה. בינתיים כבר הוקמו המיבנים, ניפרשה גדר-החיל ועוד כמה מתנחלים התמקמו בשטח. לוי סקר את מאה החיילים שהגיעו אחרי נחיתת ההליקופטר הבין כי הפסיד זמן יקר. הוא הזעיק תיגבורת.

טיסת הלוד-שוב

למנהיגי עופרה

כאשר הגיע הצו דרש כל אחד מהי עיתונאים לקרוא אותו בקריאה אי-טיה. שוב עבר זמן. אחרי-כך החלו הווי כוחים בין העיתונאים לקציני הצבא, ש-בסופם התחילו העיתונאים לרדת לעבר הישוב עצמו. את הדרך למעלה ההר הם עשו בדקות ספורות. הדרך במורד ארכה יותר מחצי שעה.

רק כאשר הגיעו העיתונאים לעופרה, הבין לוי, כי עשה טעות. מעופרה, ש-הוא ישוב אורחי, לא יכול היה הצבא לסלקם על פי צו. לשם כך צריך מיסטר רה וצו חדש. כל עוד העיתונאים יכולים לצלם, אפילו ממרחק, אי-אפשר, כמוכן, להתחיל בפינוי. במכשיר הקשר הזעיק לוי פלוגות מישמר-הגבול, לאלה יש סמ-